

בולעטין # 324 - אלול תשמ"ט לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני בראשית - פרק מט - המשך רמז קנז

ויקרא יעקב אל בניו לא היה צריך לומר אלא ויקרא עשו אל בניו למה שהיה גדול אלא אמר הכתוב כי לא שאול תודך מות יהללך ומי מודה שהוא משתחוה לחי שכן כתיב חי חי הוא יודך כמוני. א"ר חנינא בנוהג שבעולם אין עבד עושה דייתיקי. ומי עושה דייתיקי בן חורין. כן עשו הרשע אינו עושה דייתיקי לא מת עשו על מטתו ומי עשה דייתיקי יעקב לכך כתיב ויקרא יעקב אל בניו. שנו רבותינו אנשי יריחו היו כורכין את שמע. כיצד אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא היו מפסיקין דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר מפסיקין היו אלא שלא היו אומרים ברוך שם כבוד מלכותו וגו' ואנו מאי טעמא אמרינן כדרבי שמעון בן פזי. ויקרא יעקב אל בניו ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימין ונסתלקה ממנו שכינה אמר שמא יש פסול במטתי כאברהם אבי אבא שיצא ממנו ישמעאל וכיצחק אבא שיצא ממנו עשו אמרו לו שמע ישראל וגו' כשם שאין בלבבך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד מיד פתח ואמר ברוך שם כבוד מלכותו וגו'. אמרי רבנן היכי נעביד נאמריה לא אמריה משה לא נאמריה אמריה

יעקב התקיננו שיהיו אומרים אותו בחשאי. משל לבת מלך שהריחה ציקי קדרה תאמר יש לה גנאי לא תאמר יש לה צער התחילו עבדיה הביאו לה בחשאי. זה שאמר הכתוב מסיר שפה לנאמנים זה יצחק ויעקב ששניהם בקשו לגלות הקץ קרא לעשו וביקש לגלות הקץ וגנזו הקדוש ברוך הוא ממנו שנאמר ויקרא את עשו בנו הגדול ואף יעקב ביקש לגלות את הקץ שנאמר האספו ואגידה לכם. משל למה הדבר דומה לעבד שהאמינו המלך על כל מה שיש לו. נטה אותו עבד למות וקרא לבניו וביקש לעשות בני חורין ולומר להם היכן הוא דייתיקי שלהן והאוני שלהן ידע המלך עלה המלך למעלה הימנו. נשא העבד עיניו וראה המלך והפליג הדבר שהיה מבקש לגלות להם התחיל לומר להם בני עבדיו של מלך אתם היו מכבדין אותו כדרך שכבדתי אותו כל ימי חי. כך יעקב ביקש לגלות לבניו הקץ מיד נגלה עליו הקדוש ברוך הוא וא"ל לבניך אתה קורא ולי אי אתה קורא. שכן אמר ישעיה ולא אותי קראת יעקב. כיון שראה אותו יעקב התחיל אומר בני בבקשה מכם כבודו הקדוש ברוך הוא כמו שכבדתי אני ואבותי שנאמר האלהים אשר התהלכו וגו'. אמרו יודעים אנו מה בלבבך שמע ישראל ה' וגו' כשם שאין בלבבך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד. כיון ששמע יעקב מיד השתחוה שנאמר וישתחו ישראל וגו' התחיל אומר בלחישת ברוך שם כבוד וגו' א"ל הקדוש ברוך הוא כבוד אלהים הסתר דבר אין המדות הללו שלך שנאמר הולך רכיל מגלה סוד. אקרא לאלהים עליון וגו' מדבר ביעקב בשעה שנכנסו בניו לברכה התחיל מחלק להם פרוקפאות. ומנין שהסכים הקדוש ברוך הוא על ידו את מוצא כל מה שבירך יעקב את השבטים כך ברכן משה אימתי בשעה שהיה מסתלק מן העולם הוי ויקרא יעקב אל בניו. מהו האספו הטהרו כשם שאתה אומר תסגר מרים ואחר תאסף. דבר אחר העשו אספות. כיון שבאו אצלו אמר ראובן בכורי אתה. ראובן בכורי אתה בכור אתה לנחלה בכור אתה ליוחסין. בכור לתשובה וישב ראובן אל הבור. בכור לנחלה ומקנה רב היה לבני ראובן. בכור לגלות ויגלם לראובני ולגדי. בכור לערי מקלט את בצר במדבר. בכור ליוחסין כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו ממון נטלו ממנו ולא להתיחס וכו' (כתוב ברמז תת"א). ד"א ראובן בכורי אתה וכל המתנות הן ראויין לך דכתיב וראשית כל

בכורי כל וכל תרומת כל וחלה מנין ראשית עריסותיכם וגו' לכן נאמר ראשית אוני. יתר שאת זו לוייה דכתיב וכנניהו שר הלויים במשא יסור במשא ואומר בכתף ישאו וכתוב וישא אהרן את ידיו. ויתר עז זה המלכות. פחז כמים נדמית לפחוזים המקפצים. ר' נתן דורש לשבח בכורי אתה לך נאה הבכורה שאר בכורות גזלנין וחמסנין שנאמר ויצא עשו השדה וגו' אבל אתה לא חטאת אלא מן ההפקר שנאמר וימצא דודאים. שאר בכורות שונאין נאין זה את זה קין להבל ישמעאל ליצחק עשו ליעקב אבל אתה ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם. כחי שהעמיד גבורים בעלי כח שנאמר ארבעים אלף חלוצי צבא. שאת בנחלה ששים עיר כל חבל ארגב. ויתר עז שהיו גבורים דכתיב פני אריה פניהם. פחז כמים רמזו שאינו מתקרב עד שיקרבו משה העולה מן המים שנאמר כי מן המים משיתהו. מהו אומר יחי ראובן ואל ימות. ד"א ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני שלא ראה אבינו יעקב קרי שמונים וארבע שנים עד שנולד ראובן. יתר שאת ויתר עז א"ל ראוי אתה לטול שלשה חלקים יותר על אחיך הבכורה והכהונה והמלכות וכשחטאת ניתנה הבכורה ליוסף והכהונה ללוי והמלכות ליהודה. פחז כמים אל תותר (כדכתוב ברמז קל"ז). אז חללת יצועי עלה א"ל בני אין לך רפואה עד שיבוא מי שכתוב בו ומשה עלה וכיון שבא משה ועמד בהר עיבל ומינה שבטו של ראובן על הברכות ואמר ארור שוכב עם אשת אביו ידעו כל ישראל שהיה ראובן זכאי ונתרפא ומחל לו הקדוש ברוך הוא. שמעון ולוי אחים בסודם אל תבוא נפשי בקהלם אל תחד כבודי ביקש רחמים על עצמו שלא יחשב עמהם שנאמר בסודם אל תבוא נפשי אלו מרגלים. בקהלם אל תחד כבודי אלו עדת קרח. כשחטאו השבטים האלה בקהלם לא יזכר שמי שם כתיב זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני וכן קרח בן יצהר בן קהת בן לוי:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)